

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Dorfman Igor în numele inculpatului Lebădă Denis, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Militare din 17 februarie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2015, în cauza penală în privința lui

Lebădă Denis Ion,

născut la 13 mai 1969, originar și domiciliat în or. Ialoveni, str. P. Ștefănuță 34, ap. 37.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 16 decembrie 2014 - pînă la 17 februarie 2015 (instanța de fond);
2. de la 09 martie 2015 - pînă la 03 iunie 2015 (instanța de apel);
3. de la 19 august 2015 – pînă la 16 decembrie 2015 (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Militare din 17 februarie 2015, Lebădă Denis a fost condamnat:

- în baza art. 368 alin. (1) Cod penal la 3 ani închisoare,
- în baza art. 369 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare,
- în baza art. 371 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale.

În baza art. 84, 87 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i-a fost stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Lebădă

Denis a fost încorporat la serviciul militar în termen la 05 decembrie 2013, de către Centrul militar Teritorial Ialoveni, unde, executînd serviciul militar în termen în cadrul unității militare 1002 DTC, în funcția de comandant adjunct al plutonului 2, compania 3, batalionul 1, a deținut gradul militar de „soldat” pînă la data de 07 octombrie 2014, când a fost avansat în gradul militar de „sergent inferior”. Momentan efectuează serviciul militar prin contract la funcția de șef de patrulă, plutonul 3, compania 3, batalionul 2, din cadrul unității militare 1001 DTC.

La 24 septembrie 2014, aproximativ la ora 20³⁰, militarul serviciului în termen al unității militare 1002 DTC, soldatul Lebădă D., în timp ce se afla în cantina ostășească a unității, dislocată pe str. Tighina 34, mun. Chișinău, nefiind în raporturi de subordonare cu partea vătămată Cobîlaș Victor, a încălcat grav cerințele art. 26 a Legii Republicii Moldova „Cu privire la statutul militarilor”, art. 14, 15, 19, 94 a Regulamentului Serviciului Interior al Forțelor Armate ale Republicii Moldova, art. 5 al Regulamentului Disciplinei Militare, care-l obligă: să se conducă de cerințele stabilite de legislația în vigoare și de regulamentele militare; să respecte jurămîntul militar și prevederile regulamentelor militare, să prețuiască onoarea unității militare, să păstreze demnitatea gradului și uniformei militare pe care o poartă; să fie disciplinat și vigilent; să prețuiască camaraderia militară, să respecte drepturile și libertățile tuturor cetățenilor; să nu-și permită deprinderi dăunătoare; să ajute comandanții și superiorii la menținerea ordinii și disciplinei; să servească în permanență drept exemplu de înaltă cultură, modestie și cumpătate, să păstreze cu sfințenie onoarea militară, să-și apere demnitatea și să stimeze demnitatea celorlalți; să ofere personal exemplul de educație, de atitudine sîrguincioasă față de serviciu, precum și ritualurile militare; să manifeste grijă pentru consolidarea prieteniei dintre militari; să contribuie la menținerea și la restabilirea ordinii regulamentare; să se comporte cu demnitate atît în unitatea militară, cît și în afara ei, să nu-și permită nici sie și nici altora să încalce ordinea publică, să contribuie pe toate căile la apărarea onoarei și demnității cetățenilor, la menținerea prestigiului Forțelor Armate - în loc de aceasta, soldatul Lebădă Denis a admis intenționat încălcarea regulilor statutare cu privire la relațiile dintre militari, dacă între ei nu există raporturi de subordonare, în următoarele circumstanțe:

La 24 septembrie 2014, aproximativ la ora 20³⁰, militarul serviciului în

termen al unității militare 1002 DTC, soldatul Lebădă D., în timp ce se afla în cantina ostășească a unității, dislocată pe str. Tighina 34, mun. Chișinău, i-a aplicat intenționat militarului în termen al aceleiași unități militare, soldatului Cobîlaș Victor o lovitură cu piciorul drept, în regiunea piciorului stîng.

Tot el, la 05 octombrie 2014, aproximativ la ora 22²⁵, fiind superior după funcția ocupată față de militarul în termen al unității militare 1002, soldatul Cobîlaș Victor, în timp ce se afla în cantina ostășească a unității militare 1002 DTC, dislocată pe str. Tighina 34, mun. Chișinău, a încălcat grav cerințele art. 26 a Legii Republicii Moldova „Cu privire la statutul militarilor”, art. 14,15,46,94, 116 a Regulamentului Serviciului Interior al Forțelor Armate ale R. Moldova, art. 5 al Regulamentului Disciplinei Militare, în loc de aceasta soldatul Lebădă D. a admis intenționat lovirea subalternului de către șef, în următoarele împrejurări:

La data de 05 octombrie 2014, în jurul orei 22²⁵, militarul serviciului în termen al unității militare 1002, soldatul Lebădă D., în timp ce se afla în cantina ostășească a unității, dislocată pe str. Tighina 34, mun. Chișinău, i-a aplicat intenționat militarului în termen al aceleiași unități militare, soldatului Cobîlaș V., care era în relații de subordonare față de acesta după funcția deținută o lovitură puternică cu pumnul stîng în regiunea ochiului stîng.

În rezultatul acțiunilor violente ale lui Lebădă D., părții vătămate Cobîlaș V., i-au fost cauzate *vătămări neînsemnate*, sub formă de „*echimoză la nivelul articulației genunchiului stîng posterior și excoriație cu echimoză la nivelul regiunii supraorbitale*”.

Tot el, la 28 octombrie 2014, ora 08⁰⁰, fiind încadrat la serviciul militar prin contract în unitatea militară 1001 DTC, dislocată în mun. Chișinău, str. Doina 102, la funcția de carabinier al plutonului 3 de carabinieri al companiei 3 de carabinieri a batalionului 2 de carabinieri și deținînd gradul militar de „sergent-inferior”, urmărind scopul eschivării de la serviciul militar, nu s-a prezentat pentru participarea la ședințele de pregătire profesională, lipsind nemotivat de la serviciu, pînă la data de 29 octombrie 2014.

Acțiunile inculpatului Lebădă D. au fost calificate în baza:

- art. 368 alin. (1) Cod penal – *lovirea subalternului de către șef în timpul cînd aceștia îndeplinesc obligațiile legate de serviciul militar;*
- art.369 alin.(1) Cod penal – *încălcarea regulilor statutare cu privire la relațiile dintre militari, în timpul îndeplinirii serviciului militar, dacă între ei nu*

există raporturi de subordonare și dacă această încălcare s-a manifestat prin acte de violență;

- art. 371 alin.(1) Cod penal – *dezertarea, adică neprezentarea la serviciu, în scopul eschivării de la serviciul militar.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Dorfman Igor în numele inculpatului, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare pentru infracțiunile prevăzute de art. 368 alin. (1) și 369 alin. (1) Cod penal, iar în baza art. 371 alin. (1) Cod penal, procesul penal să fie încetat, cu tragerea la răspundere contravențională în baza art. 55 Cod penal. Consideră că condamnarea lui Lebădă D. în baza art. 368 alin. (1) și 369 alin. (1) Cod penal este ilegală și neîntemeiată, deoarece nu au fost constatate careva probe obiective ce ar confirma vinovăția inculpatului, iar instanța de judecată a pus la baza condamnării declarațiile părții vătămate Cobîlaș V. și a martorilor care nu au nici o tangență cu învinuirea adusă.

Referitor la învinuirea adusă în baza art. 371 alin. (1) Cod penal a invocat că instanța la stabilirea pedepsei urma să i-a în considerație că Lebădă D. pentru prima dată a comis o infracțiune, care este mai puțin gravă, și-a recunoscut pe deplin vina, căindu-se sincer, este caracterizat pozitiv, a fost la prima abatere pe timpul serviciului militar în termen și prin contract, dorind ca în continuare să exercite serviciul militar în cadrul Departamentului trupelor de carabinieri.

Mai mult că, prin neprezentarea lui la serviciul militar pe parcursul unei zile de muncă, nu a creat careva prejudicii intereselor de serviciu și nu a urmărit scopul eschivării totale de la serviciul militar, totuși fiind constatată că inculpatul a înștiințat un superior despre neprezentarea la serviciu. Astfel, sunt temeiuri de a-l libera pe Lebădă D. de răspundere penală, cu tragerea la răspundere contravențională în baza art. 55 Cod penal. Or, pedeapsa stabilită sub formă de amendă penală este prea aspră, reieșind din faptul că este un militar la început de cale, iar mijloacele financiare nu-i permite să se întrețină și să achite amenda în termenul stabilit.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de avocat.

5. Instanța de apel a statuat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor pe dosar, a apreciat probele cauzei din punct de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia de vinovăție

a inculpatului Lebădă D. în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Totodată, a conchis, că instanța de fond corect a reținut ca probe ce confirmă vinovăția inculpatului și anume: declarațiile părții vătămate Cobîlaș V., a martorilor Mîrzencu A., Crîjanovschi M., Stratu M., Gurițanu V., Slepnicov M., Condrea I., Mîrza C., Pascaru A., și actele cauzei - plîngerea soldatului Cobîlaș V. din 07.10.2014 prin care solicită atragerea la răspundere penală a militarului în termen Lebădă D., - raportul de expertiză medico-legală nr. 2778/D din 17.11.2014, potrivit căruia la partea vătămată s-a constatat *excoriație cu echimoză la nivelul regiunii supraorbitale*, care au fost cauzate cu nu mai mult de 48 ore pînă la examinarea medico-legală, și anume posibil la 05.10.2014, ora 22²⁵ și *echimoză la nivelul articulației genunchiului stîng posterior*, care a fost produsă cu nu mai puțin de 6 zile pînă la examinarea medico-legală. Toate leziunile corporale au fost cauzate în timpul și circumstanțele indicate, cu un obiect contondent dur, în comun cît și separat, calificîndu-se ca vătămare neînsemnată, - procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 04.12.2014, - procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată Cobîlaș V. și bănuitul Lebădă D., unde părțile și-au menținut pozițiile, precum și alte probe.

Instanța de apel a menționat că nu este temei de a pune la îndoială declarațiile părții vătămate, care dovedesc în mod cert vinovăția inculpatului, declarații care au fost consecvente atît la urmărirea penală, cît și în instanța de judecată, necătînd la faptul că din start victima a încercat să ascundă acțiunile criminale ale lui Lebădă D., versiune combătută prin raportul de expertiză nr. 2778/d din 17.11.2014.

Totodată, cît privește afirmațiile părții apărării, precum că inculpatul nu a comis infracțiunile prevăzute de art. 368 alin. (1) și 369 alin. (1) Cod penal, instanța a constatat că sunt neîntemeiate, contrare circumstanțelor cauzei, fiind o metodă a inculpatului de apărare și eschivare de răspundere penală.

Referitor la argumentele apărătorului care a solicitat aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal pentru infracțiunea prevăzută de art. 371 alin. (1) Cod penal, instanța a reținut că nu pot fi aplicate, menționînd următoarele.

Potrivit art. 55 Cod penal, persoana care a săvîrșit pentru prima dată o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă poate fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere contravențională în cazurile în care și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și s-a constatat că corectarea ei

este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Ținând cont de cele nominalizate, instanța a conchis că, aplicarea acestor prevederi legale este o opțiune pentru instanță și poate fi aplicată în cazul întrunirii tuturor condițiilor, dar instanța nu este obligată să aplice norma dată dacă, în dependență de circumstanțele cauzei și reieșind din propria convingere, nu constată că corectarea persoanei este posibilă fără a fi supusă pedepsei penale.

Astfel, în cazul când inculpatul este învinuit de comiterea mai multor infracțiuni și el nu recunoaște învinuirea pe alte infracțiuni, aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal doar pentru un capăt de învinuire nu poate avea loc, aceasta fiind nelegală.

6. Împotriva hotărîrilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul Dorfman Igor în numele inculpatului, care invocînd ca temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărîrilor contestate și pronunțarea unei hotărîri de achitare pentru infracțiunile prevăzute de art. 368 alin.(1), 369 alin. (1) Cod penal, iar pe capătul de învinuire în baza art. 371 alin. (1) Cod penal, procesul penal să fie încetat, cu tragerea la răspundere contravențională în baza art. 55 Cod penal.

În susținerea recursului a invocat că nu au fost prezentate careva probe obiective și convingătoare ce ar confirma comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 368 alin. (1) și 369 alin. (1) Cod penal. Condamnarea lui Lebădă D. pe aceste capete de acuzare este bazată pe presupuneri și pe declarațiile părții vătămate Cobîlaș V. care a declarat că vătămarile corporale depistate la el pe 05.10.2014, chipurile au apărut ca rezultat a loviturilor aplicate de către Lebădă D. la 24.09.2014 și 05.10.2014. Însă, nu a putut explica instanței motivele aplicării loviturilor, precum și din care motiv nu a raportat superiorilor despre faptele admise față de el.

Astfel, la baza condamnării persoanei consideră că nu pot fi puse doar declarațiile contradictorii și neconvingătoare a unei persoane, în timp ce există o mulțime de probe ce demonstrează nevinovăția inculpatului.

Totodată, nu este de acord cu calificarea acțiunilor lui Lebădă D. în baza art. 368 alin. (1) Cod penal, astfel, inculpatul la 05.10.2014 ilegal a fost numit în funcția de sergent de serviciu pe cantina unității militare, deoarece potrivit art. 275 din Regulamentul serviciului interior al Forțelor Armate, în această funcție poate fi desemnat un militar din rîndul subofițerilor sau sergenților

prin contract, dar nicidecum un militar al serviciului în termen, în grad militar „soldat”.

Prin urmare, inculpatul nu putea fi superior față de Cobîlaș V. la 05.10.2014 și acțiunile lui nu puteau fi incriminate în baza art. 368 alin (1) Cod penal.

Referitor la învinuirea în baza art. 371 alin. (1) Cod penal și stabilirea pedepsei, consideră că sunt suficiente temeiuri de a-l libera pe Lebădă D. de răspundere penală, cu tragerea la răspundere contravențională, potrivit art. 55 Cod penal, deoarece pedeapsa stabilită sub formă de amendă o consideră prea aspră, iar mijloacele financiare nu-i permite să o achite în termenul stabilit.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatului, solicitând inadmisibilitatea recursului declarat, pe motiv că recurentul solicită reaprecierea probelor, temei ce nu se regăsește în prevederile normei art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Din textul recursului declarat, avocatul Dorfman Ig. în numele inculpatului Lebădă D. invocă temei de casare a hotărîrii contestate pct. 6), 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci *cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a*

afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal constată că, motivele invocate de recurent nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de autor.

Astfel, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

După cum rezultă din conținutul recursului, avocatul inculpatului nu este de acord cu condamnarea lui Lebădă D. în baza art. 368 alin.(1) și 369 alin.(1) Cod penal, considerînd că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în săvîrșirea infracțiunilor imputate, în legătură cu ce urma a fi achitat.

Colegiul penal constată că instanța de fond, conform prevederilor art. 314 Cod de procedură penală, judecînd cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, partea vătămată, a cercetat actele cauzei, apreciindu-le în mod obiectiv, care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art. 368 alin. (1), 369 alin. (1) Cod penal, pe deplin a fost dovedită.

Instanța de apel, respectînd prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de instanța de fond, expusă mai sus, deoarece argumentele apărării nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată.

Conform textelor sentinței și deciziei, instanțele de judecată au constatat că vinovăția lui Lebădă D. în săvîrșirea infracțiunilor prevăzute la art. 368 alin.(1) și 369 alin. (1) Cod penal, pe deplin a fost dovedită prin: - *declarațiile părții vătămate Cobîlaș V., - a martorilor Șalamov Ig., Panica Gh., Guțan D., Mîrzîncu Al-dru, Sclearenco R., Dragulean V., Scorici S., Butuc V., Grecu B., Crîjanovschi M., Stratu M., Gurițanu V., Condrea I., Mîrza C., Pascaru A., și actele cauzei - plîngerea lui Cobîlaș V. din 07.10.2014, - raportul de expertiză medico-legală nr. 2778/D din 17 noiembrie 2014, potrivit căreia s-a constatat excoriație la nivelul*

regiunii supraorbitale, care au fost cauzate cu nu mai mult de 48 ore pînă la examinarea medico-legală, și anume posibil la 05 octombrie 2014, ora 22²⁵, echimoză la nivelul articulației genunchiului stîng posterior, care a fost produsă cu nu mai puțin de 6 zile pînă la examinarea medico-legală. Toate leziunile corporale au fost cauzate în timpul și circumstanțele indicate, cu un obiect contondent dur, în comun cît și separat, care se califică ca vătămare neînsemnată. De la căderea corpului sau în rezultatul acțiunilor fizice se exclude, - procesul-verbal de verificare a declarațiilor părții vătămate Cobîlaș V. la fața locului din 04.12.2014, - procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată și bănuțit din 27.10.2014, unde părțile și-au menținut pozițiile, - copiile hotărîrilor comandantului de companie privind repartizarea efectivului pentru executarea serviciului pentru ziua următoare, pe 24.09.2014 și 05.10.2014, - extras din ordinul comandantului unității militare 1002 DTC nr. 190 din 03.10.2014 și graficul persoanelor de serviciu pe cantină pentru luna septembrie și octombrie 2014, - copia la registru controlului medical al serviciului de zi din cantina ostășească a unității militare 1002 și al registrului controlului corporal a militarilor în termen a companiei 2 batalionul 2 a unității militare 1002, probe care sunt descrise și analizate în hotărîrile judecătorești și care sînt pertinente, concludente, coroborează între ele și nu trezesc temei de îndoială.

Prin urmare, se constată că în speță, s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunilor imputate lui Lebădă D., inclusiv vinovăția acestuia, iar instanțele de fond și apel s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt, care și-au motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente, concludente și utile, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Argumentele părții apărării, precum că acțiunile inculpatului Lebădă D. nu întrunesc elementele infracțiunilor *actele de violență săvîrșite asupra militarului și încălcarea regulilor statutare cu privire la relațiile dintre militari dacă între ei nu există raporturi de subordonare*, sunt neîntemeiate, deoarece în cauză cu certitudine s-a constatat că, la 24 septembrie 2014, aproximativ la ora 20³⁰, Lebădă D. în timp ce se afla în cantina ostășească a unității, i-a aplicat intenționat militarului în termen al aceleiași unități militare, Cobîlaș V., o lovitură cu piciorul drept încălțat, în regiunea piciorului stîng, precum și că la 05 octombrie 2014, ora 22²⁵, militarul serviciului în termen al unității militare 1002, Lebădă D., în timp ce se afla în cantina ostășească a unității, i-a aplicat

intenționat, lui Cobîlaș V. care era în relații de subordonare față de acesta după funcția deținută, o lovitură puternică cu pumnul în regiunea ochiului stîng.

Mai mult ca atît, instanța de recurs menționează că argumentele avocatului Dorfman Ig. precum că inculpatul la data de 05 octombrie 2014 nu putea fi superior față de soldatul Cobîlaș V., este neîntemeiat, deoarece potrivit răspunsului nr. 8 din 05.01.2015, eliberat de comandantul-interimar al unității militare 1002, locotenent-colonel V. Arhire, „*soldatul Lebădă D., fiind în calitate de sergent de serviciu pe bucătărie, s-a aflat în raport de subordonare față de soldatul Cobîlaș V. la data de 05.10.2014, conform copiilor nominalizate la răspuns*” (f.d.63-67, vol.II). Astfel, cele nominalizate de avocat sunt declarative și inadmisibile, deoarece nu au nici un suport legal și contravin materialelor cauzei.

Prin urmare, motivul recurentului, precum că Lebădă D. nu este vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 368 alin. (1) și 369 alin. (1) Cod penal, sînt neîntemeiate și contravin materialelor cauzei, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitare, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția lui în săvîrșirea infracțiunilor imputate.

Cît privește afirmația autorului, precum că instanțele de judecată incorect au apreciat probele punîndu-le la baza sentinței de condamnare, nu poate fi reținută ca temei de admitere a recursului declarat, deoarece, ca probe acestea au fost adunate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțe în modul corespunzător conform procedurii penale. Mai mult, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanța de apel, de competența căreia este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească devenită definitivă.

Referitor la cerința avocatului ca lui Lebădă D. pentru infracțiunea prevăzută de art. 371 alin. (1) urmează să-i fie stabilită pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal, instanța de recurs reține că instanța de apel s-a pronunțat asupra acestui motiv, soluție expusă la pct. 5 al deciziei. Totodată,

Colegiul penal menționează că, acesta este un drept al instanței și nicidecum o obligație, reieșind din cumulul de condiții invocate în lege și contrar prevederilor art. 55 Cod penal, inculpatul a comis trei infracțiuni, două dintre care fiind mai puțin grave, pentru care nu și-a recunoscut vina, solicitând achitare, iar aplicarea art. 55 CP doar pentru un capăt de învinuire nu poate avea loc.

Prin urmare, recursul înaintat repetă întocmai textul apelului declarat de avocat, argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel, pe deplin le-a examinat, apreciind toate probele din dosar în ansamblu, și, conform art. 414 alin. (3), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile privind vinovăția lui Lebădă D. în comiterea infracțiunilor imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

O nouă reapreciere a probelor în modul propus de autorul recursului nu poate fi efectuată de către instanța de recurs, deoarece aceasta judecă numai temeiurile de drept.

Colegiul menționează că, la etapa recursului ordinar instanța de recurs nu declanșează un control asupra fondului cauzei, ci verifică doar dacă s-au aplicat corect normele de drept la faptele constatate de instanța de fond și, după caz, de instanța de apel. Colegiul constată că erori de drept în speța nominalizată nu s-au stabilit.

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul consideră că acțiunilor lui Lebădă D. i s-au dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar măsura de pedeapsă acestuia a fost stabilită cu respectarea prevederilor art. 61, 75, 90 Cod penal, ținându-se seama de gradul prejudiciabil al faptei comise, de persoana celui vinovat și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limita sancțiunii normei penale în baza căroră a fost declarat vinovat, astfel temeiuri de a interveni în hotărîrea judecătorească în această parte la fel nu s-a stabilit.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Dorfman Igor în numele inculpatului Lebădă Denis, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2015, în cauza penală în privința lui *Lebădă Denis Ion*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 14 ianuarie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti